

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE NATUURSCHOONWET 1928.

Ingediend is een wetsontwerp tot aanvulling van de Natuurschoonwet 1928 met enkele bepalingen in zake de heffing van registratierecht.

Zooals bekend mag worden ondersteld, geeft de Natuurschoonwet 1928 den eigenaren van onder deze wet gerangschikte landgoederen eenige vermindering van de vermogens-, inkomsten- en personeele belasting, alsmede van het successierecht. De voornaamste van deze fiscale verlichtingen vormt de vermindering van de vermogensbelasting, die naar de z.g. bestemmingswaarde wordt bepaald en bij openstelling van het goed voor het publiek, bovendien tot de helft kan worden verminderd. Voorts kan de vermindering van het successierecht (de vermindering ontstaat hier, doordat in plaats van de verkoopwaarde, de hiervoor genoemde bestemmingswaarde als grondslag voor de berekening der rechten wordt genomen) in veel gevallen er toe bijdragen, dat het landgoed in stand gehouden kan worden.

Van de mogelijkheid om landgoederen onder deze wet te rangschikken wordt door de eigenaren een steeds toenevend gebruik gemaakt, waarmede ongetwijfeld het behoud van het natuurschoon is gediend. Op 1 Januari 1932 waren 163 landgoederen onder de toepassing van de wet gebracht, met een totale oppervlakte van ongeveer 31.550 ha. Hiervan zijn er 112 (28550 ha) voor het publiek opengesteld en dus 51 (3000 ha) niet voor het publiek toegankelijk.

In veel gevallen is het voor erfgenamen van een landgoed bezwaarlijk het geheele goed in stand te houden, terwijl bij familie-bezit of gemeenschappelijk bezit een bepaalde rechtsvorm gewenscht is, om een doelmatig beheer en een juiste toepassing der eigendomsverhoudingen mogelijk te maken. Voor dergelijke gevallen is in ons land veelal de vorm van een naamlooze vennootschap gekozen. Zoo kennen wij in Nederland een vrij groot aantal naamlooze vennootschappen, die een landgoed exploiteeren met het kennelijk doel dit goed mede uit overwegingen van behoud van natuurschoon in stand te houden, waaronder verschillende, die tot de meest bekende mogen worden gerekend en rijk zijn aan natuurschoon.

De wetswijziging nu beoogt het oprichten van dergelijke naamlooze vennootschappen te vergemakkelijken, door het

verschuldigde registratierecht bij den inbreng van het goed in de naamlooze vennootschap van $2\frac{1}{2}$ % te verminderen tot een $\frac{1}{4}$ %. Voorwaarde hierbij is, dat het goed is een landgoed in den zin der Natuurschoonwet en voorts, dat de naamlooze vennootschap of ander rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam hoofdzakelijk ten doel heeft het landgoed in stand te houden. Bijvordering van het recht tot 2,5 % kan plaats vinden, indien de rechtspersoon het landgoed niet gedurende 25 jaren in stand houdt en voorts indien zich een van de gevallen voordoet, waarbij de rangschikking van een landgoed onder de Natuurschoonwet steeds eindigt (vergl. art. 3, a, b, c of d der Natuurschoonwet 1928).

Naar het voorkomt zal de oprichting van naamlooze vennootschappen, die de instandhouding van landgoederen ten doel hebben, door deze vermindering van registratierecht worden vergemakkelijkt, waarmede in veel gevallen het behoud van het natuurschoon gebaat zal zijn. Voorts zal de voorgestelde regeling voor de stichtingen en de vereenigingen, die ten doel hebben het natuurschoon te bewaren, van veel nut kunnen zijn.

Echter zullen bij deze rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen de faciliteiten beperkt blijven tot de oprichting, zoodat de reeds bestaande lichamen geen voordeel daarvan hebben. De belastingreductie, die ingevolge de bepalingen van de Natuurschoonwet 1928 aan particuliere eigenaren van landgoederen kan worden verleend, en waarvan zij elk jaar profijt trekken, kan niet worden verkregen door de eigenaren van aandeelen van de hiervoor genoemde naamlooze vennootschappen; slechts de oprichting van dergelijke vennootschappen zal, indien dit ontwerp tot wet wordt verheven, worden verlicht.
